"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ବିନାଶର ସମୟ ବହୁତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସେଥିପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ରଖ, କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ସହିତ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଥିବ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** (୧) ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀଙ୍କ ଆଡକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ହେବେ ନାହିଁ । (୨) ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବିଜୟୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବା । (୩) ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରଖିଥିବା ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ କିଛି ବି ଲୁଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । (୪) ପ୍ରତ୍ୟହ ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠି ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । (୫) ଦଧୀଚି ଋଷିଙ୍କ ଭଳି ସେବାରେ ନିଜର ହାଡ ମଧ୍ୟ ସ୍□ାହା କରିଦେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍□ ସ୍□ାହା କରିବେ । (୬) ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସାଂସାରିକ କଥାର ଚିନ୍ତନରେ ଭଟକି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୀତ**:-** ନ □ହ ହମସେ ଜୁଦା ହୋଙ୍ଗେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ଏହା ବିନାଶର ସମୟ ଅଟେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ବିନାଶ କାଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରୀତି ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଥିବ, ସେମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ହେବେ । ଶିବବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ତ ରାଜା ବି ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଓ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପଦବୀରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଥାଏ । ଯେତେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖିବ, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମର ବିକର୍ମର ବୋଝ ଭସ୍ମ ହେବ । ତୁମେ ଲେଖି ପାରିବ ଯେ ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି.... ଏ କଥା ଲେଖିବାରେ ଭୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ନିଜେ କହୁଛି ଯେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବାଲାଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ବାଲାଙ୍କର ବିଜୟ ହେବ । ବାବା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରୀତିବୁଦ୍ଧି ତ କାହାର ହେଲେ ବି ନାହିଁ । ତୁମର ହିଁ ପ୍ରୀତିବୁଦ୍ଧି ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ପରମାତ୍ମା ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା ଅଲଗା ଲେଖିଲେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ? ଏହା ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ ନା । ଦ୍□ିତୀୟରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ ପରମପିତା ଅଟନ୍ତି ନା ପାଣିର ନଦୀ ଅଟେ? ପତିତ-ପାବନ କିଏ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା ନା ପାଣିର ଗଙ୍ଗା? ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ଦ୍□ିତୀୟ କଥା-ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଗୀତାପାଠୀ ମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତାପାଠ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ଥାନ ତ ଢେର ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯିଏ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ୍ ଗୀତାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ସେହିମାନେ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏବେ ଆସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଅ ତାପରେ ଯାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ତାହା କରିବ । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବେ ଯେ - ଏମାନେ ଗୀତାପାଠୀମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ ଏମାନେ ଗୀତା ଉପରେ ହିଁ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଗୀତା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । ଗୀତାର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୀତା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା ଅର୍ଥ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଭୁଲ ଅଟେ । କେହି ବି ସତ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି, ମୁଁ ହିଁ ସତ୍ୟ ବତାଉଛି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହେବେ ଏବଂ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ହେଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ତୁମକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ୟୁରୋପବାସୀ ଯାଦବଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ । ନିଜେ ହିଁ ବିନାଶ ପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପଥରବୁଦ୍ଧି ଥିଲ, ଏବେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥିଲ ପୁଣି ପଥରବୁଦ୍ଧି କିପରି ହେଲ! ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଦୟାର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ହିଁ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କିପରି କରିବେ । ଯିଏ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ପଦ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପାଇବେ, ଯେଉଁମାନେ ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନାହିଁ ତେଣୁ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସିଏ ନିଜର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ସାବତ ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ବିନାଶ କାଳେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ନ ହେଲେ, ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନ କରିଲେ ତ ନୀଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । କଦାପି ମିଛ କହିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବା

କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସତ୍ୟ କଥା କହୁଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସହିତ ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ରଖୁନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଚେଷ୍ଟା କରି ୨୧ ଜନ୍ମର ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମେଳା ଆଦିକୁ ପ୍ରଥମେ ଗୀତାପାଠୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ଗୀତା ପଢିଲାବାଲା ନିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଥିବେ କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୁରଲୀ ବଜାଇଲେ, ରାଧା ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲେ । ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ବୀଣା ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁରଲୀ ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଆମକୁ ଆଲ୍ଲା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ଭାରତର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ବାକି ରାଜା ଆଦିଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ତ ବାହାରେ ସ୍ଥାପନ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ଚଢେଇମାନେ ଆସି ଅପରିଷ୍କାର କରି ଚାଲିଥାଆନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଆଦିଙ୍କୁ କେତେ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ କହିଥା'ନ୍ତି, କିଙ୍ଗ ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର ଅଟେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେହି ମହାରାଜା ମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଯେପରି ରାଜା-ରାଣୀ ସେହିପରି ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ । ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଉଛ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍□ାରା ଧାରଣା ହେବ । ଜଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନ ରହିଲେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସାଥିରେ ପ୍ରୀତି ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏପରି ଏପରି କନ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ପରସ୍ପରକୁ ଏତେ ସ୍ନେହ କରିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସ୍ନେହ କରିନଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମକୁ ମୋ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଲଗାଇବାର ଅଛି ନା ପରସ୍ପରର ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ହେବାର ଅଛି! ତୁମେ ପୁଣି ମୋତେ ବିଲକୁଲ୍ ହିଁ ଭୁଲିଯାଉଛ । ତୁମକୁ ତ ମୋ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗ ତୁଟୁ ହିଁ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କ ବଦଳରେ, ଦିନ-ରାତି ପରସ୍ପରକୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ବାବା ନାମ ଶୁଣାଇଦେବେ ତେବେ ଟ୍ରେଟର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇଯିବେ, ପୁଣି ଗାଳି ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଲେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ଶୁଣିଦେବେ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ନ ପଢିଲେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢିପାରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବିନା ତ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ସାକାରଙ୍କୁ ଯାଇ ପଚାର । କେତେକ ଭଲ ଭଲ ପିଲାମାନେ ସାକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଇଏ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ତ ମାତା-ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି କେହି ବୁଝାଇଲେ ବୁଝିଯାଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥାଏ ତେବେ ବୁଝାଇବା ସତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରି ନ ଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେବାଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜିକାଲି ଏଭଳି ବହୁତ ଲୋକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବା ଉଚିତ୍ । ମାୟାର ବହୁତ ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି, ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଆଦି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ ଆଜି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଆତ୍ମାର ପ୍ରବେଶତା ଦ୍□ାରା କିଛି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର । ବାକି ଇଏ ମୋ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସିଏ ଆସୁଛନ୍ତି... ଏ ସବୁ ମାୟା ଅଟେ । ମୋତେ ମନେ ନ ପକାଇଲେ କ'ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସିଧା ଯୋଗ ନ ରହିବ ପଦ କିପରି ପାଇବ, ଧାରଣା କିପରି ହେବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମୁଁ ବୁଝାଉଛି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର । କେହି କେହି ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଚିତ୍ର ଦେଖି ବିଗିଡିଥାନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମକୁ ଦେଖି ବିଗିଡିଥାନ୍ତି ଓ ଚିତ୍ରକୁ ଚିରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ତ ବାବା ତିଆରି କରାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏ କଥା ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଚାଲ । ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିକଳ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଘରେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଚାଲ । ବନ୍ଧନରେ ଥିଲାବାଲାଙ୍କୁ ତ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚପଦ ମିଳିପାରିବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଲାବାଲା ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏକ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମୁକ୍ତି ଦାତା କୁହାଯାଉଛି, ଏଥିରେ ଡରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେବ, କଳିଯୁଗରେ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ରହିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିଛି, ଯାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହେଉଛି, ଯାହାଙ୍କର ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ, ତାଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯିବ, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ତ ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ଶବ୍ଦ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ! ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବିନାଶ କାଳେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହୁଅ । ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ନ ରଖିଲେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ନିର୍ମଳ ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲେ ଭଗବାନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଦଧୀଚି ଋଷିଙ୍କ ଭଳି ସେବାରେ ନିଜର ସର୍ବସ୍□ ସ୍□ାହା କରିବା ଉଚିତ୍ । କାହା ଉପରେ ଗ୍ରହ ଖରାପ ପଡିଲେ ନିଶା ହିଁ ଉଡିଯାଇଥାଏ ପୁଣି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତୋଫାନ ଆସିଥାଏ । ମୁଖରେ କହିଥା'ନ୍ତି ଏହାଠାରୁ ତ ଲୌକିକଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବା ଭଲ, ଏଠାରେ ତ କୌଣସି ମଜା ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ନାଟକ, ବାଇସ୍କୋପ ଆଦି ଖୁବ୍ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ସେ ସବୁର ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏଠାରେ ରିହପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ । ହିଁ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବ,

ତେଣୁ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ସକାଳୁ ଉଠି ଯୋଗରେ ନ ବସିଲେ ମଜା ହିଁ ଆସୁନାହିଁ । ଶୋଇ ରହିବା ଦ୍□ାରା କେବେ-କେବେ ନିଦ ଆସିଯାଇଥାଏ । ବିଛଣାରୁ ଉଠି ବସିବା ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ୍ ବାହାରିଥାଏ, ତେଣୁ ମଜା ଆସିଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କମ୍ ସମୟ ରହିଛି, ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛୁ । ଏହି କଥା ବସି ସ୍ମରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ । ସକାଳୁ ଚିନ୍ତନ ଚାଲିଲେ ସାରା ଦିନ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ରହିଥାଏ । ଯଦି ଖୁସି ରହୁ ନାହିଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ଅମୃତବେଳାର ଏକାନ୍ତ ବହୁତ ଭଲ ରହିଥାଏ, ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ । ଲୌକିକ ପାଠପଢାରେ ଅଧିକ ଲାଗିଯିବା ଦ୍□ାରା ଖରାପଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସେବାରେ ହିଁ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ବ୍ୟତୀତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଦୁନିଆର କଥାରେ ଲାଗି ରହିବ ତେବେ ପୁଣି ଏହି ସେବା କେବେ କରିବ! କାଲି-କାଲି କରି କରି ମରିଯିବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ହିଁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏଠାରେ ତ ଲଢେଇରେ କେତେ ମରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କେତେ ଦୁଃଖ ହେଉଥିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଲଢେଇ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ଲଢାଇ ଆଦି ଅନ୍ତରେ ହେବ, ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଏହିପରି ମରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ହୋଇଥିବେ ସେ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପାଇବେ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ନିଜର ରୋଜଗାର ଦ୍□ାରା, ନିଜର ହିଁ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍□ାରା ଆମର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଆମେ ଭିକ ମାଗୁନାହୁଁ, ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଢେର ଭାଇ ଭଉଣୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କା ଠୁଳ କରି ନିଜର ହିଁ ବିନାଶ କରୁଛ, ଆମେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଇସା ଏକତ୍ର କରି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅମୃତବେଳାରେ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆର ସବୁ କଥାକୁ ଛାଡି ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଚ୍ଚା ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ହେବାର ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ, ଦେହଧାରୀଙ୍କ ସହିତ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଦାତା ହେଉଥିବା ବିଧାତା, ବରଦାତା ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସର୍ବ ଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ପାଖାପାଖି ଥିବାର ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ଭକ୍ତି ପଣିଆର ଅଥବା ଭିକାରୀ ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ପ୍ରକଟ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର, ଆଶୀର୍ବାଦ ଦରକାର, ସହଯୋଗ ଦରକାର, ଶକ୍ତି ଦରକାର... । ଏହିଭଳି ଦରକାର ଶବ୍ଦ ଦାତା, ବିଧାତା, ବରଦାତା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ବିଶ୍□ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ କିଛି ନା କିଛି ଦାନ ବା ବରଦାନ ଦେବାବାଲା ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଥିବା ବଚନ ହିଁ ସତ୍ ବଚନ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଯିଏ ଯେତେ ବି ହଲ୍‌ଚଲ୍ କରୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସର୍ବଦା ଅଚଳ ରୁହ । କ'ଣ ପରିସ୍ଥିତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ନା ସ୍□ସ୍ଥିତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ? କେବେ କେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଆକ୍ରମଣ କରି ଦେଉ ନାହିଁ ତ? ଚିନ୍ତା କର, ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ନା ମୋ'ର ସ୍□ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ? ତେବେ ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଦୁର୍ବଳରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ତୁମେ ତପସ୍□ୀ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଉଛ, ସେହିଭଳି ହଠଯୋଗୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଗୋଡରେ ଛିଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁଠି ତୁମର ଏକରସ ସ୍ଥିତି, କେଉଁଠି ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଡିକିଆ ଛିଡା ଦେବାର ସ୍ଥିତି, ଫରକ ହୋଇଗଲା ନା!